

HOREB
Butlletí URC

DESTAQUEM

Vivència al Congrés de les Vocacions
a Madrid

Pàg. 2 | Gna. Dayana Carrillo Rea

**Com es va viure la Jornada de Vida
Consagrada?** Consulta les notícies
publicades amb motiu de la jornada

Pàg. 28 - 50 | UISG

NOU RECÉS EN LÍNEA!

“QUARESMA: L’ALEGRIA DE
CAMINAR VERS LA PASQUA”.

Pàg. 66 | Formació URC

«Passar dels
sognis
a l’acció
missionera»

Horeb 633

14 de febrer, 2025

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

VIVÈNCIA DEL CONGRÉS DE VOCACIONS, MADRID 2025

Gna. Dayana Carrillo | Carmelita de Sant Josep

“La nostra vida té sentit, té futur, perquè al centre Déu és qui crida”

A nivell general, considero que s'ha aconseguit una gran part de l'objectiu d'aquest Congrés de Vocacions, és a dir, passar de pensar en consagrats i sacerdots a l'hora de parlar de “vocació”, a tenir en compte totes les crides possibles per les quals Déu ens convoca per fer créixer el seu Regne enmig del món, és a dir, parlar d'una “cultura vocacional”.

M'ha semblat interessant que, per poder arribar a aquest plantejament, es parlés des del principal, des de la identitat de l'Església, i com a Església que som estem cridats a involucrar-nos activament en aquesta tasca, amb un toc realista: “hem de curar la fractura [que hi ha] entre fe i vida quotidiana”, punt molt encertat ja que moltes vegades limitem, nosaltres mateixos, la fe a una parròquia, a un grup, a una doctrina, però la fe està buscant trencar límits, arribar a nous horitzons, camí en què no estem en “zero”, Jesús ja ens va donar el primer pas: l'encontre, perquè després de tot, la vocació és una crida a estar amb Jesús i ser enviats (Mc 3, 13-14).

Un encontre amb l'Amor, l'Amor que és difusiu per si mateix, no es pot reservar, no es pot guardar, per una banda, no porta primer a sortir de nosaltres mateixos i després a sortir amb els altres. En altres paraules, aquells que hem tingut un encontre amb Déu no podem deixar de contar el que fa Déu a la nostra vida, en els nostres apostolats, en les nostres obres parroquials, en la vida quotidiana; però també

a aquells racons on no arribem en persona, podem ara arribar a través d'una imatge, una publicació, un vídeo, perquè sí, el continent digital existeix, és real, perquè el que hi ha darrere de les pantalles són persones, grans i joves.

Ara, al tornar a les nostres realitats, hem de lluitar perquè tot el viscut en el Congrés no es quedi en somnis, sinó que puguem passar dels somnis als reptes, a l'acció de l'urgència vocacional i missionera, per què urgència? Perquè ens debilitam. El congrés ha estat un impuls, una invitació i una crida a no tenir por d'anunciar Crist amb tota veritat i autenticitat, "Al jove si se li demana poc, no dóna res, si se li demana molt, ho dóna TOT" (Timon David), només amb la veritat i la coherència en el testimoni podrem transmetre l'essencial de l'Evangeli: la Presència de Jesús, només amb la confiança en Déu podrem anunciar que Déu somia, per a cada jove, per a cadascun de nosaltres, per a tu, un camí de plenitud.

“ESPERO PODER SERVIR LA MEVA NOVA COMUNITAT I L'ESGLÉSIA EN AQUESTS TEMPS APASSIONANTS I DIFÍCILS”

AGÈNCIA FLAMA | 11 de febrer, 2025

El monjo de Montserrat, Jordi-Agustí Piqué, qualifica de “repte” i de “gràcia” el seu recent [nomenament](#) com a **prior del monestir de Montecassino**. En declaracions a *Flama*, el monjo benedictí també destaca la importància històrica del cenobi, en tractar-se de l'indret “on Sant Benet va escriure la seva regla i on reposen les seves despulles”.

Després de ressaltar que “la vida cultural i l'influx de Montecassino s'acosta als 1.500 anys d'història”, el monjo nascut a Mollerussa el 1963 subratlla que es tracta d’“un reconeixement de tot l'orde benedictí a la tasca de Montserrat”, i expressa el seu desig de “continuar sota l'empar de Santa Maria de Montserrat” en el seu camí.

[Continua llegint aquí](#)

DOS JESUÏTES CATALANS REBEN L'ORDENACIÓ DIACONAL

JESUÏTES | 10 de febrer, 2025

L'Alex Escoda i el Lluís Argila, dos jesuïtes catalans, [han rebut l'ordenació diaconal](#) aquest cap de setmana a Madrid, juntament amb el seu company Orlando Portalatín, de Puerto Rico. Ha estat en una celebració a la parròquia de San Francisc de Borja, presidida pel bisbe auxiliar de Madrid, Mons. Vicente Martín Muñoz, i concelebrada amb el Superior Provincial dels Jesuïtes a Espanya, Enric Puiggròs SJ i nombrosos jesuïtes.

Un gran dia, deia el bisbe auxiliar de Madrid, que definia com una jornada de "felicitat i agraïment a Déu", per què "el Senyor segueix cridant i aquests tres germans han acollit la seva crida". L'Alex Escoda va ser l'encarregat d'acomiarar la celebració, en nom de tots tres, agraint l'acompanyament rebut per part de tantes persones i assenyalant que la jornada marcava un punt d'arribada, però alhora un punt de partida.

[El vincle de l'Alex amb la Companyia de Jesús es va anar teixint als grups de joves del Casal Loiola](#)

L'Alex Escoda Coll, nascut a Barcelona el 1991, va entrar al noviciat de la Companyia de Jesús l'any 2016. Destaca tres aspectes que han acompanyat la seva vocació a la Companyia de Jesús: les amistats, la realitat de la pobresa i els Exercicis

Espirituals. I és que el vincle de l'Alex amb la Companyia de Jesús es va anar teixint sobretot, en la seva adolescència i joventut, als grups de joves del Casal Loiola de Barcelona, acompanyat en aquell moment per l'Alexis Bueno SJ i el Josep Cobo. Mentre l'Alex en parla va recordant amb entusiasme moments, projectes i persones, que ara, amb perspectiva, identifica i situa dins de l'itinerari que ha anat fent.

Aquella experiència, explica, el va ajudar a “formular bé la fe que rebem a casa d'infants i que en algun moment posem en dubte” i va ser una obertura al món de la pobresa i al voluntariat. Concretament recorda el desig que tenien de fer coses, que es va traduir, per exemple, en la creació de l'esplai Il·lèl al barri del Gornal, a L'Hospitalet del Llobregat. Els Exercicis Espirituals que el grup va fer a Manresa l'any 2013 també va suposar un moment important no només per a l'Alex, sinó per a la resta dels integrants del grup, i destaca l'acompanyament rebut per part de jesuïtes com l'Alexis Bueno, l'Enric Puiggròs i el Josep Rambla. Totes aquestes experiències, diu l'Alex, “van ser molt autèntiques” i li van fer veure que “les dimensions de la persona han d'avançar orgànicament i han de confluir per poder prendre decisions madures”.

A Veneçuela, col·laborant amb el Servei Jesuïta als Refugiats, el Lluís va tenir l'oportunitat de conèixer la Companyia de Jesús

En canvi, el camí que va portar fins al noviciat dels jesuïtes al Lluís Argila Carulla, barceloní nascut el 1982, és ben diferent. Va ser a Veneçuela, col·laborant amb el Servei Jesuïta als Refugiats com a advocat, que el Lluís va tenir l'oportunitat de conèixer la Companyia de Jesús. “La realitat dels refugiats del conflicte de Colòmbia et removia i et feia plantejar-te coses”, recorda d'aquella experiència. Va ser ja a la tornada i quan inicià la seva formació com a jesuïta que el Lluís va començar a col·laborar en diversos projectes de la Companyia de Jesús a Catalunya. Fou voluntari a Cristianisme i Justícia, però sobretot, durant dos anys, va incorporar-se a Jesuïtes Lleida-Col·legi Claver de Raimat com a educador, etapa en la que va estar col·laborant també amb la parròquia de Sant Ignasi de Lleida. Afronta l'ordenació diaconal confiat i tranquil, “amb el desig de seguir aquest Jesús pobre i humil i en creu que Ignasi ens proposa als Exercicis”, reconeix.

INAUGURACIÓ D'UN VITRALL AL SANTUARI DEL MIRACLE

BISBAT SOLSONA | 4 de febrer, 2025

En la festa de la Presentació del Senyor, el diumenge 2 de febrer, la benedicció de les candeles es va fer en la capella on s'ha situat un vitrall amb l'escena de les noces de Maria i de Josep. És un vitrall de finals del segle XIX, del qual ara s'estudiarà de quin taller va sortir, i que es trobava arraconat i en molt mal estat en una habitació del damunt de l'església. La seva restauració ha anat a càrrec del taller Graumontserrats, de Montcada i Reixac.

La inauguració i benedicció del vitrall en una festa tan significativa com la Candelera va permetre glossar el significat de la llum com a donadora de vida i de significat quan permet contemplar la imatge del vitrall. De manera semblant la nostra condició humana pren tot el seu valor i significat quan és il·luminada per la llum de l'Esperit.

La recuperació d'aquesta peça artística enriqueix la visita al Santuari del Miracle. Tots els dies de l'any l'església és oberta a tots els pelegrins i feligresos que vénen a venerar la Verge Nena.

EL 15 DE FEBRER LES CLARISSES DEIXARAN EL MONESTIR DE PEDRALBES

CLARISSES | 8 de febrer, 2025

És amb tristesa i amb responsabilitat, però també amb esperança, que us anunciem que el proper 15 de febrer la comunitat de germanes clarisses del monestir de Santa Maria de Pedralbes deixarà aquesta casa, que tant els ha donat i en la qual han rebut tantes coses bones de la estimada ciutat de Barcelona. Després de set-cents anys toca dir: adéu, però com diu la cançó no és un “adéu per sempre” perquè sempre hi sereu presents en el seu cor i en la seva pregària.

Les germanes d'aquesta comunitat iniciaran una nova etapa en la seva vida com a clarisses, amb il·lusió i amb la certesa que, amb aquesta decisió comunitària, estant complint la voluntat de Déu.

Viuen aquest moment amb responsabilitat perquè ja fa temps que, veuen les limitacions d'una comunitat formada per persones d'edat avançada i sense relleu generacional.

Heu de saber que s'ha treballat des de l'any 2020, seriosa i responsablement, avaluant diverses opcions per poder assegurar la continuïtat de la vida comunitària i fraterna al monestir de Santa Maria de Pedralbes. Havent analitzat diverses possibilitats, aquestes germanes han assumit la dificultat de no trobar cap alternativa per poder tirar endavant la vida fraterna, la vida litúrgica, la pregària,

que és el que dóna sentit a la Vida Consagrada Franciscana-Clariana. Aquesta decisió ha estat meditada, discernida i acceptada per la comunitat. Una decisió presa per la urgència de ser fidels a la seva vocació. Santa Clara escriu a la seva regla: que si un dia les germanes han de deixar el lloc on viuen, per qualsevol raó, l'única preocupació que han de tenir es viure sempre la vocació a la que un dia el Senyor les ha cridat. Aquestes son entre d'altres les raons per les quals han decidit fer aquest pas. Cap persona, cap estament ha imposat res, ni ha interferit en el seu discerniment comunitari.

Per últim, també viuen aquest moment amb esperança, perquè com diu Santa Clara: "la prosperitat demana fe, l'adversitat l'exigeix". Actualment, poc o res es valora la Vida Consagrada, raó per la qual moltes institucions religioses han deixat de fer la seva missió apostòlica. Aquestes germanes han de deixar aquest monestir de Santa Maria de Pedralbes per la mateixa raó: en els últims 30 anys cap noia s'ha plantejat aquesta opció com a possible per la seva vida. Aquest esdeveniment tant de bo pugui ajudar a les famílies a obrir aquesta possibilitat a les seves filles o fills; a pregar i treballar per l'evangelí de nostre Senyor Jesucrist; a viure la seva vida familiar en cristià per tornar a omplir de vida i joventut les nostres esglésies, les nostres parròquies, els moviments cristians... Déu faci que així sigui.

Resta recordar-vos que la pregària d'aquesta comunitat continuarà ben viva. Per tots i totes vosaltres bona gent de la ciutat de Barcelona.

Hi ha la intenció i el desig de mantenir totes les activitats culturals, artístiques i espirituals, a través de l'art i la música, com fins ara. Així mateix, reprendrem tan aviat com es pugui l'activitat pastoral i espiritual.

D'acord amb l'Arquebisbat de Barcelona, d'on sempre han rebut ajuda, s'ha acordat mantenir el culte i les celebracions eucarístiques tant els dies feiners com els caps de setmana i festius, com ha estat fins ara. Unes paraules d'agraïment per totes les mostres d'afecte i simpatia que rebudes durant les darreres setmanes dels veïns del barri de Sarrià, del personal del Museu del monestir de Santa Maria de Pedralbes (MHUB), de l'Ajuntament de Barcelona, de l'Arquebisbat de Barcelona i de tantes entitats i institucions que ens han manifestat la seva proximitat. Els nostres cors seguiran units en la pregària i que la pau i el bé omplim sempre el vostre cor.

Federació de Germanes Clarisses de Catalunya, Castelló i Menorca.

IKEA I SANT JOAN DE DÉU IMPULSEN UNA ALIANÇA PER GARANTIR UN FUTUR A JOVES SENSE LLAR

SANT JOAN DE DÉU | 7 de febrer, 2025

IKEA i Sant Joan de Déu han formalitzat un important acord al Centre Residencial d'Inclusió de [Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona, Hort de la Vila](#), amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de **joves en situació de sense llar**. L'aliança s'enfoca en un enfocament integral que abraça quatre grans àrees: formació, ocupació, llar i acompanyament, per oferir noves oportunitats a aquests joves.

Valerio Valenti, cap d'àrea de Mercat d'IKEA a Catalunya, ha destacat durant la seva intervenció la importància de resoldre alguns dels desafiaments més urgents com l'habitatge i l'ocupació. "Hort de la Vila és un reflex de com la voluntat i l'esforç ens permet crear espais que promouen el benestar i la inclusió," ha afirmat.

Per la seva banda, Emili Bargalló, director de la UT I de Sant Joan de Déu Espanya, ha destacat que "les aliances multipliquen l'impacte transformador dels projectes" i en aquest cas "té la vocació de ser una aliança transformadora, generadora d'oportunitats per tornar a posar en marxa l'ascensor social a través de l'habitatge, la formació i l'ocupació". Bargalló també ha destacat que la col·laboració amb IKEA comença amb Sant Joan de Déu Serveis Socials amb l'esperança que contagii altres centres de Sant Joan de Déu a Espanya.

Promoure la transformació social i laboral

La directora de Desenvolupament de Negoci d'IKEA, Laura Durán, ha destacat que el projecte que és només un model d'habitatge sinó "la prova que la innovació, la sostenibilitat i el benestar social poden transformar vides i oferir noves oportunitats als qui més ho necessiten". En la mateixa línia, Salvador Maneu, director de Sant Joan de Déu Serveis Socials Barcelona, ha recalcat la importància d'oferir espais dignes a les persones sense llar, "també tenen dret a accedir al disseny que dignifica els espais i transforma habitatges en llars."

Com a part de l'aliança, IKEA va fer entrega d'una de 21.000 € al projecte Hort de la Vila 2.0, com a resultat de la venda de peluixos solidaris a la campanya de Nadal. Una xifra que se suma a la donació de 100.000 € destinada a la construcció de 27 apartaments, que compten amb mobiliari de l'empresa de mobles i decoració sueca.

Contractes formatius-laborals

Aquest acord també inclou contractes formatius-laborals d'un any de durada amb IKEA per a 15 joves en situació vulnerable. A través del programa FPO Dual, els joves s'estan formant a Formació i Treball i Eduvic com a auxiliars de magatzem i continuaran els seus estudis amb formació en auxiliar de vendes i informació i atenció al consumidor, per continuar treballant a IKEA fins a finalitzar l'any de contracte. Durant tot aquest procés, els i les joves reben un acompanyament personalitzat per part de Sant Joan de Déu que permet adaptar-se a la nova situació i poder construir un futur desitjat.

«AVUI NO HI HA CRISI DE SER CAPELLÀ O MONJA, SINÓ DE VEURE LA VIDA COM A VOCACIÓ»

CONFER | 5 de febrer, 2025

Als 23 anys, Alfonso Alonso-Lasheras va prendre una decisió que canviaria la seva vida radicalment: va deixar enrere una prometedora carrera com a jugador de rugbi a l'elit espanyola per a ingressar en la [Companyia de Jesús](#). “Tot va començar amb una lesió que em va apartar temporalment del camp i em va permetre submergir-me en un profund període d'introspecció”, explica. Va ser en aquest temps de reflexió quan va començar a replantejar-se les seves prioritats i a descobrir un camí que anava molt més allà de la competició i l'èxit esportiu.

“La meua vida girava entorn del rugbi”, relata Alfonso, qui no sols va formar part de la selecció espanyola, sinó que també competia en la divisió d'honor. El procés de **descobriment personal** que va propiciar la lesió, unit a la seva participació en grups de fe i voluntariat, va encendre en ell un desig profund: “Volia que la meua vida no sols servís al meu equip o a mi mateix, sinó a quanta més gent millor. I si era als més pobres, millor encara, a l'estil de Jesús de Natzaret”.

Avui, com a sacerdot jesuïta, Alfonso està al capdavant d'iniciatives que busquen **enfortir la cultura vocacional** a l'Església. “La vocació no és alguna cosa que només afecta a sacerdots o religioses; tots estem anomenats a alguna cosa. La

clau està a descobrir què és això per a cadascun”, subratlla. Aquesta convicció ho ha portat a participar activament en l’equip organitzador del pròxim [Congrés Nacional de Vocacions](#), que se celebra del 7 al 9 de febrer a Madrid. Allí tindrà un paper destacat com a presentador –al costat de la periodista **Ana Samboal**– i com a ponent de la conferència inaugural col·lectiva.

Canvi en el paradigma de les vocacions

En aquest sentit Alfonso, sembla gairebé obligatori parlar sobre la carestia de vocacions que travessa l’Església: “Avui no hi ha crisi de ser capellà o monja; hi ha una crisi més profunda, una crisi d’entendre la vida com a vocació”, afirma. Des de la seva perspectiva, el que realment està afeblit és una **concepció antropològica** fonamental: “Hem deixat d’entendre la nostra vida com un do rebut, com una resposta a una crida de Déu”.

Segons Alfonso, al que alguns li diuen Fonfo, aquesta crisi està molt vinculada als **valors predominants en la societat** contemporània: “Es busca el benestar personal com a objectiu últim. Ens diuen que ser feliços és tenir més, viatjar més, consumir més. Però la veritat no hi és aquí”.

Enfront d’això, advoca per un **canvi de paradigma**: “La felicitat profunda prové d’alinejar la teva vida amb un propòsit major, amb allò per al que has estat creat”. Per això, “no sols hi ha com una presa de consciència eclesial, sinó també una necessitat d’entendre la pròpia vida com a vocació. I això, creiem, no sols està present eclesialment, sinó que també està al servei d’una societat que, per aquesta absència de vida entesa així, té tanta **realitat de sofriment**, de solitud, de falta de sentit, de conseqüències últimes que veiem en el dia a dia que són molt tràgiques, molt tristes”. Per això, insisteix que la vocació, ja sigui a la vida consagrada, al matrimoni o a una professió específica, no és una destinació estàtica: “És com un horitzó. Tu decideixes cap a on vas, però mai arribes del tot.

La vocació és do i tasca

La **vocació** és alguna cosa que et regalen, però també exigeix un esforç constant per perseverar i créixer”. I és que la vocació no és només triar o optar per determinat estil de vida. “Suposa un anar actualitzant i, per descomptat, anar cuidant, en tots els àmbits, la qual cosa és la perseverança, la constància, l’esforç, la formació, la cura”, assevera, convençut que “no hi ha cap vocació que no suposi esforç durant tota la vida. No hi ha cap vocació que un pugui descuar”. El problema sorgeix, assegura, de “entendre la vocació com alguna cosa que jo vaig respondre una vegada i es va acabar”.

Amb aquestes idees com a teló de fons, el Congrés Nacional de Vocacions es presenta com una **oportunitat única per a reflexionar** sobre el paper de la vocació

a l'Església i a la societat contemporània. "Hi ha una convergència a l'Església espanyola de que aquest tema és prioritari", afirma Alfonso.

Segons ell, el congrés no sols buscarà **sensibilitzar** sobre la importància de les vocacions, sinó també recordar a les comunitats eclesials que la dimensió vocacional ha d'estar present en totes les seves activitats. "La missió de l'Església és ajudar les persones a trobar sentit i felicitat en les seves vides. No hi ha res més maco que viure la vida amb sentit i ajudar a uns altres a trobar la seva felicitat veritable", assegura. En aquest sentit, el congrés serà una plataforma per a explorar com l'Evangeli pot convertir-se en "una trobada transformadora amb Crist i un camí cap a la felicitat profunda". En les seves paraules, el fòrum és un recordatori que "tota tasca evangelitzadora ha d'incloure aquesta dimensió vocacional. **Només així l'Evangeli cobra vida** i es converteix en una cosa transformadora".

No obstant això, Alfonso adverteix en aquesta mateixa línia que "no podem anunciar l'Evangeli si no és un Evangeli en el qual cada subjecte es trobi amb Crist i diu, 'Senyor, què puc fer per tu? **Què vols de mi?**', amb la consciència que respondre a això està la felicitat veritable del subjecte. No pot haver-hi res més bell que això".

PAPA FRANCESC: PREGUEM PER LES VOCACIONS A LA VIDA SACERDOTAL I RELIGIOSA

VATICAN NEWS | Febrer, 2025

“Per les vocacions a la vida sacerdotal i religiosa” és el tema de la intenció d'oració del Papa per al mes de febrer de 2025: una qüestió que li porta a parlar dels joves i de la necessitat d'acompanyar-los en els seus somnis i inquietuds, però que al mateix temps li recorda un moment crucial de la seva vida.

El jove Jorge i els joves d'avui

“Quan tenia 17 anys -confia el Papa Francesc en el videomensaje realitzat per la [Xarxa Mundial d'Oració del Papa](#) en col·laboració amb l'Arxidiòcesi de Los Angeles- era estudiant i treballava, tenia els meus projectes. No pensava a ser sacerdot. Però un dia vaig entrar en la parròquia... i allí estava Déu, esperant-me!”. Obren [El Vídeo del Papa](#) precisament les seves fotos de jove -a l'escola, en família, a l'església- per a després cedir el passatge a escenes de la vida quotidiana dels joves d'avui: canvien els temps, però no canvia la capacitat del Senyor de parlar al cor de qui el busca.

[VES AL VÍDEO DEL PAPA](#)

REUNIÓ DEL PATRONAT DE LA FUNDACIÓ LLAR CRISTIANA MARIA MAESTRE

BISBAT D'URGELL | 4 de febrer, 2025

El dia 4 de febrer al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell es va reunir el Patronat de la "Fundació Llar Cristiana Maria Maestre" que presideix Mons. Joan-Enric Vives. Després d'aprovar l'acta de la darrera reunió i de l'ordre del dia amb altres temes i ajudes pròpies de les finalitats de la Fundació, els Patrons van poder girar una visita al moment en què estan les obres de construcció del Centre de Salut Mental de l'Alt Pirineu, en una part de l'edifici del Seminari Diocesà, promogudes pel Bisbat d'Urgell. Acompanyats pel Sr. Lionel Fairman, Arquitecte Tècnic i Cap d'obra de la Unitat de Rehabilitació i Restauració de Patrimoni Arquitectònic de l'empresa constructora URCOTEX, els membres del Patronat van poder veure la tasca ja desenvolupada.

Amb una superfície construïda per a rehabilitar de 5.800 m², una superfície d'urbanització exterior de 4.900 m², i les inversions per a equipaments i mobiliari, el projecte del Centre esdevé una aposta clara de l'Església diocesana d'Urgell, pels malalts mentals i els més febles de societat.

Els serveis que el Centre oferirà són fonamentalment hospitalització polivalent d'adults, hospitalització infantil-juvenil, llar residència oberta i espai multidisciplinari "Àgora", amb una capacitat prevista de 97 persones ateses. S'hi oferiran serveis de salut mental que complementaran l'oferta actualment existent,

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

mitjançant equipaments d'ingrés i comunitaris en l'àmbit sanitari i social, concertats amb Andorra i Catalunya.

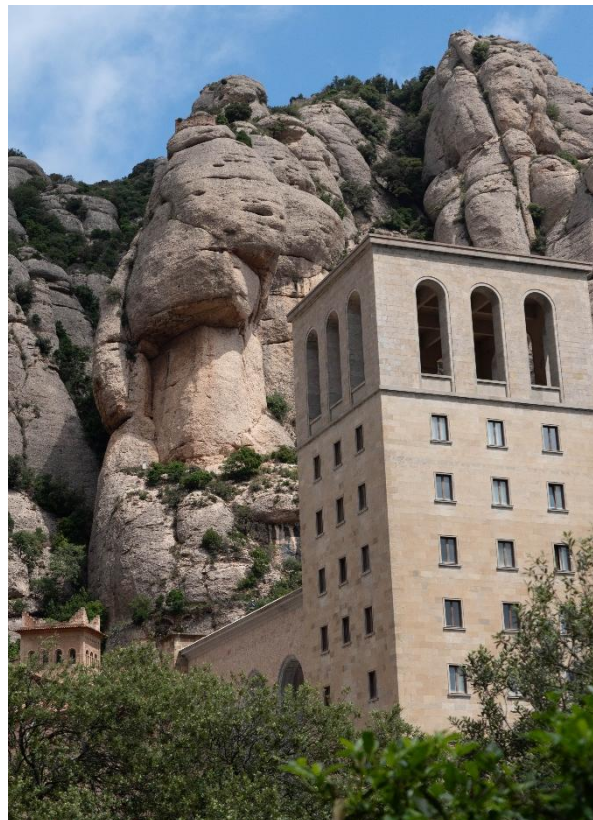
El Centre serà gestionat per “Benito Menni Complex Assistencial en Salut Mental (CASM)”, Grup de centres assistencials que pertany a la Fundació canònica de les **Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús**. Els valors que regeixen la institució i tota la seva activitat són l'hospitalitat, entesa com un servei als altres, i tenir cura i acompanyar. El Dr. Joan Orrit, Director gerent de Benito Menni Germanes Hospitalàries, i un dels homes claus del projecte, afirma que “el que es vol és normalitzar les persones en la seva vida en un règim obert, en què les persones surtin lliurement de la comunitat i participin de totes les activitats, també les espirituals que són molt importants”. De fet, des de la Congregació sempre parlen de projecte de vida, ja que a les persones se'ls ofereix un itinerari de vida per a aprofundir-hi i guanyar així la màxima llibertat i normalització social.

MONTSERRAT COMMEMORA EL 433È ANIVERSARI DE LA CONSAGRACIÓ DE LA BASÍLICA AMB DEU COMUNITATS MONÀSTIQUES

CATALUNYA RELIGIÓ | 6 de febrer, 2025

Aquest passat dilluns, 3 de febrer, l'Abadia de Montserrat va commemorar la Solemnitat de la Dedicació de la Basílica de Santa Maria, coincidint amb el 433è aniversari de la seva consagració. Aquesta celebració simbolitza la destinació de l'edifici al culte diví i a la vida espiritual de la comunitat, així com l'acollida de fidels i pelegrins que hi acudeixen per pregar i venerar la Mare de Déu de Montserrat.

[Continua llegint aquí](#)

ELS 'FRARETS' REOBRE PER LA BENEDICCIÓ D'ALIMENTS DE SANT BLAI

BISBAT DE LLEIDA | 5 de febrer, 2025

Els Terciaris Franciscans de Lleida van obrir de manera extraordinària les portes del santuari de Sant Antoni de Pàdua, “els frarets”, al carrer Vila Antònia, tancant des de l'agost de 2022, quan els franciscans van deixar Lleida, per tal d'acollir la missa i la tradicional benedicció dels aliments de la festa de Sant Blai.

L'Eucaristia fou presidida pel jove caputxi del convent de Pompeia de Barcelona, el P. Arún; concelebrada pel rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme Mn. Xavier Navarro i solemnitzada per la Coral del Carme. En el decurs de la celebració, els terciaris franciscans van acollir a dos nous membres que han entrat a la fraternitat.

Finalment, i com es tradició en la festa del patró de les malalties del coll Sant Blai, el rector del Carme va beneir els aliments que els fidels assistents que omplien els bancs del temple, van dipositar als peus de l'altar.

AVANÇOS A LES OBRES DEL FUTUR ESPAI JOAQUINA DE VEDRUNA

VEDRUNES | 5 de febrer, 2025

El Manso Escorial de Vic, lloc fonamental per a la nostra congregació, es troba des de fa mesos en procés d'obres per convertir-se en **un espai dedicat a la figura de Joaquina de Vedruna**. A mitjan 2024, les vidrieres de la capella i l' [urna que conté les restes mortals de Joaquina van ser traslladades](#) a la petita capella de la casa anomenada "Comunitat Inter", on actualment resideix la comunitat del Manso.

L'objectiu d'aquest projecte de reestructuració és **transformar la casa en un lloc de trobada, reflexió i espiritualitat** on els visitants puguin conèixer en profunditat **la vida i el llegat de Joaquina de Vedruna**. Aquest espai busca oferir una experiència única, convidant tothom a connectar amb la història i els valors d'aquesta figura tan important. El projecte s'enquadra dins un marc més ampli que inclou la nostra memòria, història i espiritualitat.

La comissió Espacio-Manso, encarregada de donar contingut i sentit a aquest nou projecte, ens comparteix **aquestes fotos i aquest vídeo de la seva última visita a les obres**, a principis de gener del 2025, mostrant que continuen avançant a bon ritme. La comissió continua treballant amb entusiasme per aconseguir que el Manso es converteixi en un referent de vivència i aprenentatge per a tots els que el visitin.

«FINALITZANT ETAPES»

FRANCISCANES MISSIONERES | 1 de febrer, 2025

La nostra novícia de segon any, Zenaida Mijahuanca, ha realitzat la seva primera experiència apostòlica. Ha estat a la fraternitat d'Argentina, on les Germanes col·laboren en la nostra residència d'ancians: "Llar Santa Anna".

Desitgem que aquesta experiència li hagi resultat molt positiva, per a anar coneixent, des de dins, les activitats apostòliques que tenim a la Congregació.

LIDERATGE DINÀMIC I PROFÈTIC: TANCAMENT DEL CURS “LÍDERS EUROPEUS PER A LA MISSIÓ”

MARISTES | 31 de gener, 2025

Aquest mes de gener ha quedat tancada la quarta edició del curs “Líders europeus per a la missió”, en què hem participat des de Maristes Catalunya, juntament amb persones de la Província L'Hermitage i de les altres províncies europees.

El curs ha servit per reflexionar, compartir i ser conscients dels reptes que tenim com a institució en un context canviant. S'ha posat sobre la taula el tipus de lideratge que ens cal per fer front al món d'avui: líders com a persones que ajudin a transformar el món d'acord amb la visió marista. Un lideratge dinàmic i profètic que abordi els reptes del present i fomenti l'esperança en el futur.

El curs ha durat dos anys. Durant el curs escolar 2023-24 hi va haver tres sessions (totes d'una setmana sencera): una primera a L'Hermitage, a les fonts de la nostra missió, on la descoberta de l'entorn va ser un punt de partida molt valuós per ser conscients del que es viuria a partir d'aquell moment. Durant la segona setmana els participants en el curs van ser destinats a una obra social que no pertany a la seva província d'origen. La tercera setmana (al maig) va tornar a reunir tots els participants a Madrid, en una sessió en què els espais teòrics i els debats de fons van ocupar la major part del temps.

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

El curs 2024-25 va possibilitar que cadascun dels participats se submergís a fons en una província que no fos la seva, la qual cosa va permetre aprendre, pensar i adonar-se que les coses es poden fer diferents i que tota fórmula és bona.

Finalment, el curs ha acabat aquest gener (del 27 al 31) a Roma, a la casa general, on el tancament ha estat profund i emotiu. Durant la setmana s'ha pogut fer balanç de tot el que s'ha viscut. I la sortida estrella, i un regal per als participants, ha estat al Vaticà, on els Maristes van poder prendre part en l'audiència papal.

TROBADA ANUAL DEL CARMEL MISSIONER SEGLAR D'EUROPA

CARMELITES MISSIONERES | 20 de gener, 2025

El Carmel Missioner Seglar d'Europa, coordinadors i assessors van fer la seva habitual trobada anual, a Madrid, els dies 17-19 gener 2025. Hem participat germanes i laics arribats d'Espanya, Itàlia, Polònia i Portugal, es van passar dos dies de treball, oració i convivència. Es va començar amb la informació i novetats dels grups, així com es va avaluar l'Assemblea/2024 de Barcelona, seguidament es va passar a treballar sobre assumptes d'interès.

- L'Assemblea Europea d'enguany on es renovaran càrrecs. Per la gran dificultat a trobar cases a Madrid hem decidit que aquesta trobada es faci, una vegada més a Àvila.
- El document final del Sínode dels Bisbes i la Butlla de l'Esperança, són els temes de formació comuna per a enguany.
- L'Oració de Quaresma del 9 de març – a càrrec dels grups de Molina de Segura i Lorquí online.
- Pla de Formació CMS Europa, ja en fase final de preparació, que ha d'estar acabat a l'octubre.

La presència de la Gna. Gemma Martin, Superiora Provincial de la Província "Mater Carmeli" Europa de Carmelites Missioneres, acompanyada d'algunes germanes del Consell ha estat motiu de gran alegria i testimoniatge de comunió de les germanes amb el CMS.

CONVOCADA L'ASSEMBLEA PLENÀRIA DE LA UISG

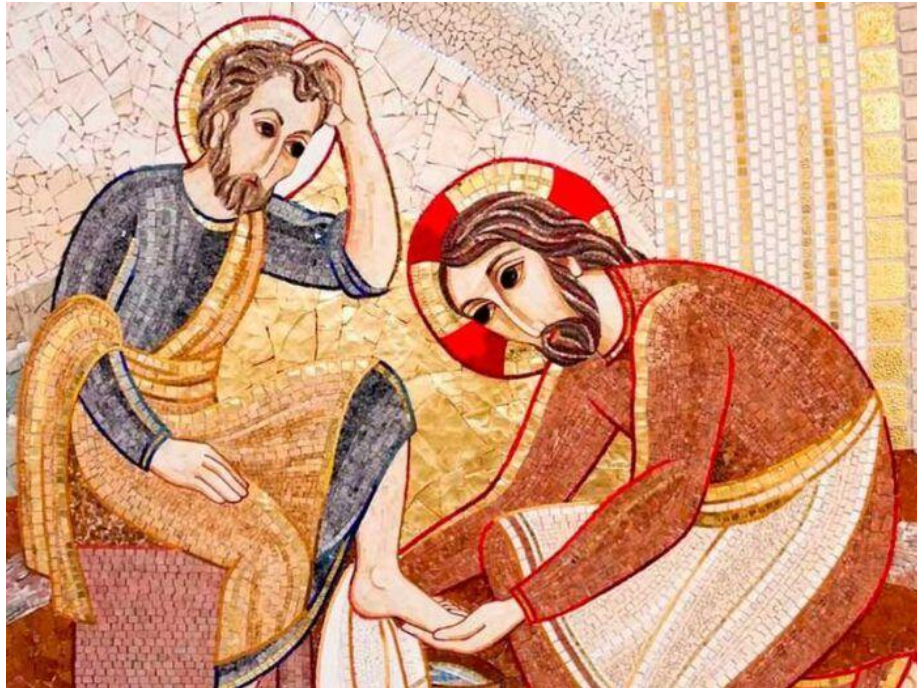

UISG | 2 de febrer, 2025

Avui, en la solemnitat de la Presentació de Jesús en el Temple, també celebrem la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, una ocasió especial per a reflexionar sobre la bellesa i la profunditat de la vida de tants homes i dones que, en cada racó del planeta, responen a la crida de Déu. Aquest dia ens convida a renovar el nostre compromís de consagració, enfortint la nostra esperança en un món que necessita profundament testimoniatges autèntics i transformadors de fe.

En aquest context d'oració i reflexió, ens complau presentar el nou logo de la **pròxima Assemblea Plenària de la UISG, que se celebrarà del 5 al 9 de maig de 2025.**

DONANTS «CONSTRUINT SINODALITAT», TEMA DE LES JORNADES PER A VICARIS I DELEGATS DE LA VIDA CONSAGRADA

CEE | 3 de febrer, 2025

La [Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada](#) reuneix a **Madrid**, els dies **20 i 21 de febrer**, als **vicaris i delegats de la Vida Consagrada** entorn del tema «Construint sinodalitat».

Implicacions del Sínode per a la Vida Consagrada

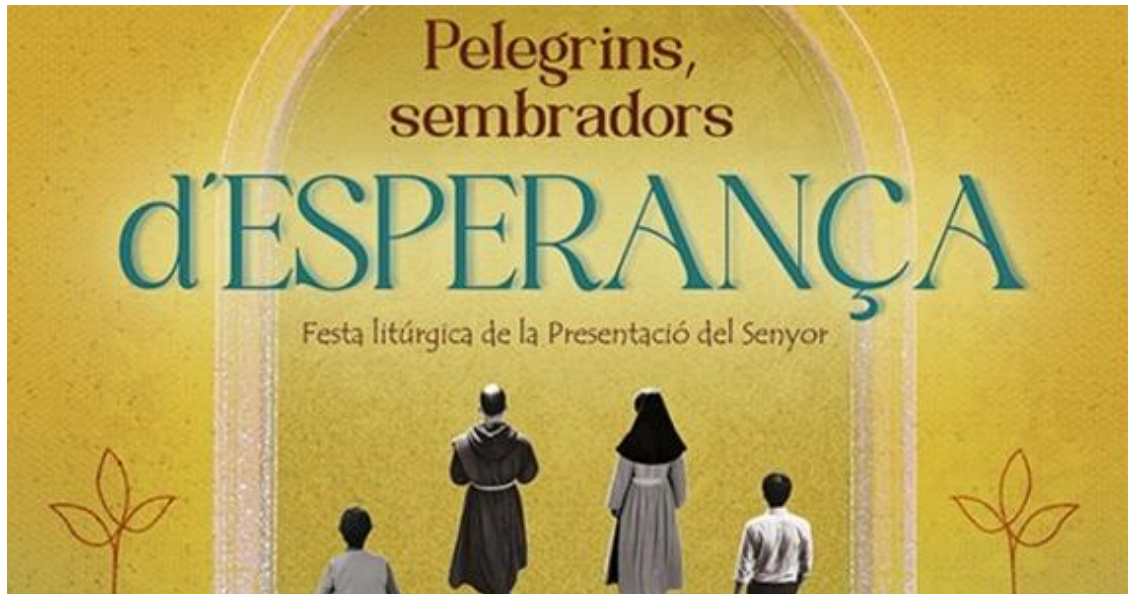
La trobada començarà el dijous **20 de febrer**, a les **11.00 hores**, amb la **presentació** del president d'aquesta Comissió, Mons. Luis Ángel de las Heras, cmf, i la directora del secretariat, Mª José Tuñón.

Aquest mateix dijous es comptarà amb les intervencions de dos dels participants espanyols en la [XVI Assemblea General Ordinària del Sínode](#). Mons. [Vicente Jiménez Zamora](#), que ha estat el coordinador de l'[equip sinodal de la CEE](#), destacarà els accents més rellevants del Sínode de la Sinodalitat i les seves implicacions per a la vida consagrada. El P. Elías Royón, sj, donarà respostes a l'interrogant de com treballar en sinodalitat els vicaris i delegats de vida consagrada. El programa d'aquesta jornada es completa amb el treball per grups i una trobada final de tots els participants.

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

Els treballs continuaran el divendres al matí. El secretari general de la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER), **Jesús Miguel Zamora**, serà el coordinador d'una Taula de treball enfocada al servei de la Vida Consagrada. Després hi haurà un temps per al diàleg entre tots els participants. Conclourà la trobada amb informacions per part del secretariat de la Comissió.

ELS BISBES PARLEN DE LA XXIX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

GABINET D'INFORMACIÓ DE L'ESGLÉSIA A CATALUNYA | 2 de gener, 2025

Al llarg dels segles en el si de l'Església han sorgit persones que, amb un desig de lliurar-se més intensament al Senyor, han constituït comunitats fraternals amb carismes diversos. Són els ordes, congregacions i instituts religiosos, així com també formes de consagració laicals. Tots ells, en camps diversos, fruit de la inspiració de l'Esperit Sant, es poden aglutinar en dues formes de vida: la contemplativa i l'apostòlica; encara que l'aspecte contemplatiu de pregària i vida reglada sempre ha de ser present en tota vida consagrada, així com tampoc no hi pot manca l'aspecte apostòlic.

El nostre bisbat és ric de presència religiosa, tot i que va minvant per la manca de fe en el nostre poble. A més, som una Església gran bressol de congregacions religioses en el segle XIX i principis del XX. Amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que se celebra el 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, és un deure de justícia agrair al Senyor el testimoniatge de les persones consagrades en tants llocs al llarg dels anys. Les obres de servei, tant en el camp de l'educació, com en el de la sanitat i l'assistencial, així com en el de la pregària en el silenci del claustre i en el del servei a les parròquies i a la societat, han de ser ponderades com una sembra d'esperança en el cor de moltíssima gent.

Estem celebrant el Jubileu del 2025 i, per indicació del Sant Pare, el tema de l'esperança ha de fer-se present tot aquest any de manera especial. Per això és bo que mirem el testimoniatge propi de la vida consagrada des de la perspectiva

d'aquesta virtut teològica, tan necessària en el nostre món. De fet, els religiosos i religioses en raó de la seva consagració a Déu, per mitjà dels vots evangèlics de pobresa, castedat i obediència, són enmig de la societat testimonis d'esperança. La seva mateixa existència ja parla d'esperança. Perquè, ¿quin sentit té la seva opció de lliurar-se al Senyor, per al servei dels germans, per mitjà dels vots evangèlics, sinó manifestar l'absolutesa de l'amor a Deu i al seu Regne? La vida d'especial consagració fa present avui la nostra esperança: quan Déu serà tot per a tots. Els religiosos són com els ametllers que, arriscant els seus fruits, anuncien la primavera abans que hagi arribat. Certament, la vida consagrada és risc i aventura, amb la certesa que *l'esperança no pot defraudar ningú, perquè l'amor de Déu ha estat vessat en els nostres cors per l'Esperit Sant que ens ha estat donat* (Rm 5,5).

Bisbe Romà Casanova, Bisbe de Vic

Jornada de la Vida Consagrada

Benvolguts i benvolgudes, en el context de l'any Jubilar, l'Església celebra el 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, la Jornada de la vida consagrada, amb el lema «Pelegrins i sembradors d'esperança». Amb tot el poble de Déu, els religiosos i religioses celebren i es comprometen a treballar per l'esperança activa, que els converteix en testimonis humils del Déu que fa camí al costat dels qui més ho necessiten, alliberant i trencant les traves que lliguen als béns materials i afeixuguen el cor de l'home.

El baptisme, com a primer sacrament de la iniciació cristiana, els posa en moviment, i els consagrats viuen la seva especial consagració dins la consagració baptismal que comparteixen amb tots els cristians. El camí al qual els obre el baptisme és un camí de pelegrinatge, un camí que suposa la recerca de Déu i d'allò que ell vol. El pelegrinatge suposa anar darrere d'algú, que per a un cristià és seguir Jesús. Pelegrinar suposa també caminar amb els altres, acompanyar, caminar junts; és un exercici de sinodalitat. Peregrinar deriva etimològicament del llatí *per ager*, que significa 'a través del camp'. És, doncs, una invitació a sortir de la comoditat i seguretat de la casa o de la ciutat, a transitar per llocs desconeguts, a explorar nous camins, a ser aquesta Església «en sortida» a la qual ens anima el papa Francesc.

El caminar dels consagrats i consagrades no és deambular sense rumb i sense sentit. Estan convidats a caminar amb la mirada posada en el Senyor, a esperar-lo, sabent que «l'esperança no enganya» (Rm 5,5). És així com s'enforteixen mútuament en aquesta esperança, que no és optimisme ingenu ni tancar els ulls a un món ferit i moltes vegades injust, sinó precisament una ajuda segura per posar-se en camí i avançar cap al bé. Des d'aquí són cridats a ser sembradors d'esperança, a acompanyar els altres i enfortir-los en l'esperança, especialment els pobres, els qui pateixen i els qui no coneixen l'Evangeli. La seva esperança no es fonamenta en ells

mateixos, ni en les seves forces o capacitats, o en els seus propis projectes. L'esperança es fonamenta únicament en el Senyor, en la seva Paraula.

La vida fraternal ajuda els consagrats i consagrades a sentir el proïsme com un germà, tot generant la cultura de l'acompanyament. És això el que mou el bon samarità a parar la marxa per apropar-se i atendre el malferit a la vora del camí (Lc 10,30-35). És un gran motiu d'esperança veure consagrats i consagrades totalment lliurats a la cura dels seus germans: dels malalts, dels pobres, dels qui estan sols i dels qui pateixen les conseqüències de l'egoisme i l'individualisme. L'esperança està en el testimoniatge, en la compassió i l'ajuda, que són signes visibles de la comunitat. L'esperança s'alimenta de l'experiència de Déu i té com a meta Déu mateix.

Preguem avui perquè els consagrats i consagrades puguin experimentar l'esperança en el Senyor i, animats per la invitació jubilar del Papa, avancin com «pelegrins i sembradors d'esperança».

[CONTINUA LLEGINT...](#)

SOR BRAMBILLA: LA VIDA CONSAGRADA LABORATORI DEL “NOSALTRES”

VATICAN NEWS | 2 de febrer, 2025

El Document Final del Sínode sobre la Sinodalitat afirma que: «La vida consagrada està cridada a interpel·lar a l'Església i a la societat amb la seva veu profètica. En la seva experiència secular, les famílies religioses han madurat pràctiques provades de vida sinodal i discerniment comunitari, aprenent a harmonitzar els dons individuals i la missió comuna. Els Ordes i Congregacions, les Societats de Vida Apostòlica, els Instituts Seculars, així com les Associacions, Moviments i Noves Comunitats tenen una contribució especial que fer al creixement de la sinodalidad a l'Església. Moltes comunitats de vida consagrada són avui un laboratori d'interculturalitat que constitueix una profecia per a l'Església i per al món» (DF, 65).

El Papa Francesc ha parlat repetidament de la crida a passar del jo al nosaltres, de la necessitat de «trobar-nos en un nosaltres més fort que la suma de petites individualitats» (Fratelli tutti, 78), del «desafiament de descobrir i transmetre la mística de viure junts» (Evangelii gaudium, 87), de la «experiència alliberadora i responsable de viure com a Església la mística del nosaltres» (Veritatis gaudium sobre les universitats i facultats eclesiàstiques, 4). El procés sinodal ha reprès, entre altres, la imatge paulina de l'únic cos (DF, 16, 21, 26, 27, 36, 57, 88) i «ens ha fet experimentar el “sabor espiritual” (EG 268) de ser Poble de Déu, reunit de totes les tribus, llengües, pobles i nacions, vivint en contextos i cultures diferents. Mai és la

mera suma dels batejats, sinó el subjecte comunitari i històric de la sinodalitat i de la missió» (DF, 17.).

«Tot està relacionat», «tot està connectat»: aquesta és la tornada que recorre la Laudato si' del Papa Francesc. La imatge del cos expressa de manera plàstica i clara la connexió que existeix entre nosaltres: nosaltres criatures, nosaltres humans, nosaltres cristians, nosaltres membres del Cos de Crist que és l'Església, nosaltres pertanyents a un Institut de Vida Consagrada, a una Societat de Vida Apostòlica, a una Família espiritual animada per un carisma únic i original. Com en un cos físic, cada part, cada òrgan, cada cèl·lula d'un «cos carismàtic» influeix en la resta. El que succeeix en una part del cos afecta al conjunt. I el que succeeix en tot el cos com a tal repercuteix d'alguna manera en cadascuna de les seves parts.

En el «cos carismàtic» circula el que els membres posen. Cadascun dels nostres actes i paraules, cadascun dels nostres pensaments i sentiments és energia que viatja per la densa xarxa de les nostres relacions, i arriba a afectar a tots, perquè tots estem units en un sol cos, banyat en la mateixa sang carismàtica viva. Cap paraula, cap gest, cap pensament o sentiment és neutre: tota expressió vital té conseqüències, per a bé o per a mal. Misteriosament, en virtut del fet que tots estem connectats -a un nivell molt profund, d'esperit, de carisma-, la qual cosa sento, penso, dic, faig, desig, es posa en circulació en el cos i implica les seves conseqüències, benèfiques o malèfiques. Acompanyar a un «cos carismàtic», a un organisme viu, perquè expressi el seu generativitat, la seva fecunditat, la finalitat per a la qual va venir al món, significa abans de res acompanyar-lo perquè connecti i reconnecti contínuament amb el que l'anima, amb el carisma. I significa cuidar el que circula dins de les connexions vitals.

El Carisma no és propietat d'un Institut, d'una Societat, d'una Família Carismàtica. És un do de Déu al món, és Esperit, és Vida. L'Institut (o Societat, o Família) i cada germana i germà que és membre d'ell, ho rep com un do gratuït, una força vital a la que cal deixar fluir creativament, lliurement, no per a ser «momificada» o embalsamada com una peça de museu. En paraules del Papa Francesc: «Tot carisma és creatiu, no és una estàtua de museu, no, és creatiu. Es tracta de romandre fidels a la font original esforçar-se per repensar-la i expressar-la en diàleg amb les noves situacions socials i culturals. Té arrels fermes, però l'arbre creix en diàleg amb la realitat. Aquest treball d'actualització és més fecund com més es realitza harmonitzant creativitat, saviesa, sensibilitat cap a tots i fidelitat a l'Església» (Al Moviment dels Focolars, 6 de febrer de 2021).

L'energia del carisma recorre cada cèl·lula del cos: cada germana/germà és la seva portadora i la seva expressió. I no sols això. El «cos carismàtic», com a organisme viu, té els seus propis «sentits», i entre ells el «sentit del carisma», un «olfacte», per citar de nou al Papa Francesc, que li permet distingir l'olor del carisma, sentir la seva melodia, percebre la seva llum, agradar el seu sabor, reconèixer el seu tacte. I vibrar

en contacte amb ell, deixar-se atreure per ell i seguir-ho. Com un cos, com un organisme. Que important és llavors que el líder d'una Família carismàtica, com a bon pastor, camini amb el ramat «a vegades davant, a vegades al mig, i a vegades darrere: davant, per a guiar a la comunitat; al mig, per a animar-la i sostenir-la; darrere, per a mantenir-la unida i que ningú es quedi massa, massa enrere, i també per una altra raó: perquè la gent té “olfacte”!» (Assís, 4 d'octubre de 2013).

La vibració i el moviment d'un organisme en resposta al que perceben el seu «nas» i tots els seus sentits no és simplement la suma de les vibracions i els moviments de cadascuna de les seves parts; és molt més. Una mica com una simfonia interpretada per una orquestra: no és simplement la suma dels diversos sons dels instruments; és molt més. Parlant als nous cardenals durant el Consistori del 30 de setembre de 2023, el Sant Pare va proposar precisament aquesta imatge, vinculant-la a la sinodalitat: «el Col·legi cardenalici està cridat a assemblear-se a una orquestra simfònica, representant la sinfonicitat i la sinodalitat de l'Església. Dic també “sinodalitat”, no sols perquè estem en vespres de la primera Assemblea del Sínode que té precisament aquest tema, sinó perquè em sembla que la metàfora de l'orquestra pot il·luminar bé el caràcter sinodal de l'Església. Una simfonia viu de l'hàbil composició dels timbres dels diferents instruments: cadascun dona la seva contribució, a vegades sol, a vegades unit a un altre, a vegades amb tot el conjunt. La diversitat és necessària, és indispensable. Però cada so ha de contribuir al disseny comú. I per a això, l'escolta mútua és fonamental: cada músic ha d'escoltar als altres. Si un s'escoltés només a si mateix, per sublim que fora el seu so, no beneficiaria a la simfonia; i el mateix ocurriria si una secció de l'orquestra no escoltés a les altres, sinó que toqués com si estigués sola, com si fos el tot. I el director de l'orquestra està al servei d'aquesta espècie de miracle que és cada vegada la interpretació d'una simfonia. Ha d'escoltar més que ningú, i al mateix temps la seva tasca és ajudar a cadascun i a tota l'orquestra a desenvolupar al màxim la fidelitat creativa, fidelitat a l'obra que s'interpreta, però creativa, capaç de donar una ànima a aquesta partitura, de fer-la ressonar en l'aquí i ara d'una manera única».

Un organisme viu està necessàriament sempre en moviment, adaptació i renovació. Quan el moviment, l'adaptació i la renovació cessen, sobrevé la mort. En paraules del Papa Francesc: “els que estan quiets acaben sent corromputs. Com l'aigua: quan l'aigua està quieta, vénen els mosquits, ponen ous, i tot es corromp. Tot” (Homilia, Capella de la Casa de Santa Marta, 2 d'octubre de 2018).

La/el responsable d'una Família de consagrats està cridat a facilitar un continu retorn i re-immersió en el carisma, en l'energia vital que anima el «cos carismàtic», en la música que el sosté, en els orígens vius i palpitants des dels quals és possible recomençar, ser relançats en el món d'avui per la fecunditat inesgotable de la inspiració de la qual s'ha nascut. Llavors, la música pot expressar-se avui en

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

l'orquestra, donant vida i ànima a la partitura en l'aquí i ara. Llavors, alliberada d'estructures, geometries i geographies que potser la llastraven, el flux vital del carisma pot alliberar-se en una dansa que commou, encén, vivifica tot el cos, l'Església, el món.

**Prefecta del Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica.*

L'ARQUEBISBE JOAN CELEBRA LA JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA A VALLS

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 4 de febrer, 2025

El diumenge dia 2 de febrer, l'arquebisbe Joan, després d'assistir a la representació de la Moixiganga, va presidir l'ofici solemne en honor de la Mare de Déu de la Candela, que va omplir amb centenars de persones l'àmplia nau de l'església parroquial de Sant Joan Baptista. A més, en celebrar-se la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, una cinquantena de religioses i religiosos d'arreu de l'arxidiòcesi es van afegir a aquesta eucaristia.

La missa va començar amb la benedicció de les candeles i la processó pels carrers dels voltants de la Parròquia. Hi va assistir, també, una nombrosa representació de l'Ajuntament de Valls, encapçalada per l'alcaldeessa Dolors Farré. De retorn a l'església, l'eucaristia va seguir amb la litúrgia de la Paraula. A l'homília, el Dr. Planellas va recordar que «la comunitat cristiana continua sent el lloc de la nostra trobada amb Déu», ja que «el nou temple de Déu avui és l'Església i, com Simeó, els homes i dones d'avui hi trobem Jesús, el coneixem per la fe i el rebem en l'eucaristia».

D'altra banda, va assegurar que «la llum de la candela és la llum de la fe que ens guia pels camins de la vida» i va agrair la comunitat cristiana de Valls per «mantenir la llàntia de la fe a la ciutat». Després de la professió de fe, les religioses i religiosos van renovar els vots.

FESTA DE LA VIDA CONSAGRADA AL BISBAT DE SANT FELIU

BISBAT SANT FELIU | 3 de febrer, 2025

El passat 1 de febrer es va celebrar la Jornada de la Vida Consagrada a la Catedral de Sant Llorenç. Eren presents la majoria de les comunitats religioses del nostre bisbat.

Abans de la celebració de l'eucaristia, es van trobar amb el bisbe Xabier; una gran ocasió per compartir i conèixer uns als altres, fer contemplació de la gran diversitat de carismes presents a la nostra diòcesi, i agrair a cadascun pel seu servei, concret i humil. El bisbe Xabier va destacar agraït la dedicació als altres: als ancians, a les dones, als migrants, a l'ensenyament,... també va animar a créixer en el sentir nostres els uns i els altres carismes, fent església que camina unida.

També va ser l'ocasió per celebrar junts la [ampliació dels llocs jubilars](#) als centres sanitaris i les residències de gent gran vinculades a les nostres comunitats de vida consagrada. Aquest llocs van ser afegits pel decret del 24 de desembre signat pel bisbe durant l'eucaristia de Nadal al centre penitenciari Brians 1, amb l'objectiu que el Jubileu es pugui viure i gaudir en els llocs "on hi han comunitats de fe cridades a rebre el nostre suport per esdevenir signes d'esperança"

LA DELEGACIÓ DIOCESANA PER A LA VIDA CONSAGRADA ORGANITZA UN ESPAI DE PREGÀRIA PER ALS RELIGIOSOS I RELIGIOSES

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 4 de febrer, 2025

El passat divendres dia 31 de gener, en el marc dels actes de celebració de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada, la Delegació diocesana per a la vida consagrada va organitzar un espai de pregària al Col·legi Pare Manyanet de Reus, dels Fills de la Sagrada Família.

La trobada, que va aplegar més d'una cinquantena de religioses i religiosos provinents de diferents comunitats de l'arxidiòcesi, tenia per lema «Pelegrins i sembradors d'esperança». Durant la pregària es va expressar el desig de caminar junts per a contagiar l'esperança.

A més, també es va constatar la voluntat de fomentar la pastoral vocacional, de treballar per la intercongregacionalitat, de tenir presència a les perifèries i d'escoltar de manera activa, fent un discerniment comunitari. Al final de la vetlla de pregària, les religioses van ser obsequiades amb una planta, com a signe d'esperança, i van compartir un pisolabis per acabar la jornada promovent la fraternitat i el sentiment d'Església

MONS. DAVID ABADÍAS: «LA NOSTRA MISSIÓ ÉS ANUNCIAR DÉU I SER LA GUSPIRA DE L'ESPERIT»

ESGLÉSIA BARCELONA | 3 de febrer, 2025

Aquest 2 de febrer, la Catedral de Barcelona va acollir la missa amb motiu de la **Jornada Mundial de la Vida Consagrada 2025**, en el marc de la festa de la Candelera que commemora la Presentació de Jesús al Temple. Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, va presidir la celebració acompanyat de membres del Capítol de la Catedral així com, del responsable de la Delegació Diocesana per a la Vida Consagrada, P. Joan Josep Moré.

La jornada va reunir els membres de la vida consagrada, que van renovar el seu compromís amb la pregària, el servei i l'entrega a Crist. Aquest any, la jornada va estar marcada pel lema «Peregrins i sembradors d'esperança», un recordatori de la crida a viure en esperança i a ser testimonis de l'amor de Déu en un món que necessita llum.

La benvinguda de la presidenta de l'URC

En la seva benvinguda, Susana García del Álamo, presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC), va posar en relleu que la vocació consagrada és «un do de Déu, un regal que ha de ser compartit amb generositat». Va insistir en la importància de viure amb esperança, especialment en un temps ple de dubtes i dificultats. Tal com va dir «sortir als camins suposa acostar-nos als més desfavorits, a tots aquells que estan assedegats d'una paraula d'ànim, de compassió, de

comprensió». Va animar els consagrats a viure amb els ulls oberts per detectar les febleses humanes i oferir amb senzillesa l'Amor de Déu.

«La bellesa dels carismes de l'Església»

Durant la celebració, **Mons. David Abadías**, bisbe auxiliar de Barcelona, va recordar que, en aquest dia de la Candelera, quan la llum de Jesús es manifesta al temple, «veiem els camps i sembrats del Senyor amb diverses flors, colors i perfums, signe de la varietat i la bellesa dels carismes de l'Església». Va destacar que la vida consagrada és com aquesta gran varietat de flors que enriqueix l'Església, un camp on cada carisma aporta una llum única. Va fer referència a Simeó i Anna com a testimonis de confiança en Déu, recordant que «la nostra confiança en Déu és una llum que ens guia».

Una crida a l'esperança i la fidelitat

El bisbe Abadías va animar els consagrats a continuar el seu camí amb confiança i a renovar la seva dedicació a Crist. Va subratllar que **«la nostra missió és anunciar Déu i ser la guspira de l'Esperit»**, recordant que la fe no es fonamenta en el que ens dona el món, sinó en la confiança total en Déu. Va afegir: «La llum que porteu és essencial. El món us necessita. La vostra paraula, la vostra fe, són llum enmig de les fosques.»

En les seves darreres paraules, Mons. Abadías va concloure amb una pregària de gratitud: «Que el Senyor beneixi els nostres cors, que ens doni la força per continuar amb fe i fidelitat. Que, com Simeó i Anna, nosaltres també puguem lloar i agrair a Déu per la seva promesa, sabent que la nostra missió és fer present la seva llum en aquest món.»

Un testimoniatge viu de llum i esperança

La jornada va ser una crida a tots els cristians a seguir el camí de la vida consagrada, amb confiança i llum, per ser «peregrins i sembradors d'esperança». Els consagrats, en la diversitat dels seus carismes, van renovar el seu compromís de seguir el camí de Crist, confiats en la seva promesa i amb el desig de ser llum per als altres. Com va concloure la presidenta de la Unió de Religiosos de Catalunya, «feliç dia a tots i a totes per haver dit Sí a la crida de Jesús!», una invitació a viure el misteri de la vida consagrada amb profunditat i gratitud.

CELEBRACIÓ DE LA FESTA DE LA CANDELERA

BISBAT URGELL | 3 de febrer, 2025

En escaure's en diumenge, tota la Diòcesi ha celebrat enguany la Festa de la Presentació de Jesús al Temple, que és coneguda popularment com la Festa de la Candelera, amb la tradicional benedicció i processó amb les candeles, el diumenge 2 de febrer.

A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir la celebració eucarística amb la presència de treballadors de l'electricitat i de PEUSA, llauners, així com consagrats i persones del moviment apostòlic de gent gran, Vida Creixent. Concelebraren amb l'Arquebisbe Mn. Ignasi Navarri, Vicari General i Rector de la Parròquia, i Mn. David Codina.

A la seva homilia l'Arquebisbe Vives va recordar com en ser batejats el prevere o diaca va pronunciar a cadascun dels creients: "rep la llum de Crist", i adreçant-se als pares i padrins els hi va dir "a vosaltres, pares i padrins, l'Església us confia aquesta llum. Manteniu-la sempre encesa a fi que aquest fill/a vostre camini sempre com a fill de la llum". Ens cal recordar aquest naixement a la vida cristiana pel baptisme i esdevenir llum per als nostres germans, posant llum allà on hi ha fosca i en tots els ambients: a la família, al treball, a la societat, a la política, a l'esport i la diversió... parlant de l'autèntica Llum que és Jesucrist. Mons. Vives va recordar com aquell dia, s'escau també la celebració de la Celebració de la Festa de la Candelera,

tal com ho va establir el Papa Sant Joan Pau II. Així mateix va animar a pregar ben especialment per tots els consagrats i consagrades, els instituts religiosos, les societats de vida apostòlica, els eremites i les verges consagrades i també els laics que viuen la seva consagració enmig del món... Els religiosos, per la professió dels vots evangèlics, són profecia del Regne ja consumat, i amb les torxes enceses en el seu cor caminen a l'encontre del seu Senyor i Espòs.

Finalment també subratllà com la festa de la Presentació del Senyor, també és un dia molt significatiu per al moviment apostòlic de gent gran, Vida Creixent, que tenen els ancians Sant Simeó i Santa Anna com a referents. Aquest és un dia de festa i de pregària, en el qual els grups de Vida Creixent de cada parròquia participen activament en les celebracions. Mons. Vives exhortà els majors i ancians a ser actius, a no quedar-se tancats a casa o en les seves coses, i a saber donar testimoni de Jesús com ho feien "Simeó i Anna", essent presents al carrer i al temple, i parlant del Senyor.

EL PAPA FRANCESC EXHORTA ALS CONSAGRATS A “SER PORTADORS DE LLUM”

VATICAN NEWS | 3 de febrer, 2025

Per a la festa de la Presentació del Senyor i Jornada Mundial de la Vida Consagrada, el Papa Francesc presideix les primeres vespres a la Basílica de Sant Pere, “en un context litúrgic caracteritzat pel símbol de la llum”.

“Germanes i germans -va expressar el Papa Francesc en la seva reflexió-, que van triar el camí dels consells evangèlics, s’han consagrat, com a «Esposa davant l’Espòs [...] embolicada per la seva llum» (S. Joan Pau II, Exhort. ap. Vita consecrata, 15), a aquest mateix pla lluminós del Pare que es remunta als orígens del món. Aquest pla tindrà el seu total compliment al final dels temps, però es fa visible, ja des d’ara, a través de «les meravelles que Déu realitza en la fràgil humanitat de les persones cridades» (ibíd., 20)”

I centrant la seva reflexió “en els vots de pobresa, castedat i obediència que van professar, vostès també poden ser portadors de llum per a les dones i els homes del nostre temps”.

Portadors de benedicció

Sobre la llum del vot de la pobresa en la vida consagrada, va esmentar que “aquesta té les seves arrels en la vida mateixa de Déu, etern i total do recíproc del Pare, del

Fill i de l'Esperit Sant (cf. ibíd., 21). En l'exercici de la pobresa, la persona consagrada, amb un ús lliure i generós de totes les coses, es fa per a aquestes mateixes, portadora de benedicció”.

Amor infinit

També es va referir a la llum de la castedat, recordant que aquesta té un “origen a la Trinitat i manifesta un «reflex de l'amor infinit que uneix a les tres Persones divines» (Vita consecrata, 21). La seva professió, en la renúncia a l'amor conjugal i en el camí de la continència, reafirma el primat absolut, per a l'ésser humà, de l'amor de Déu, acollit amb cor indivís i nupcial (cf. 1 Co 7,32-36), i ho indica com a font i model de qualsevol altre amor”.

L'escolta efectiva

I sobre el vot de l'obediència, va indicar el Pontífex que “és un antídote a tal individualisme solitari, promovent, en el seu lloc, un model de relació basat en l'escolta efectiva, en la qual en dir ” i en sentir ” segueix la concreció del ‘actuar’, fins i tot a costa de renunciar als propis gustos, programes i preferències. En efecte, només d'aquesta manera la persona pot experimentar al màxim l'alegria del do, derrotant a la solitud i descobrint el sentit de la pròpia existència en el gran pla de Déu”.

I va finalitzar la seva reflexió recordant “el ‘retorn als orígens’, del qual actualment es parla tant a la vida consagrada”. Reiterant que el més important “és el retorn a Crist i al seu ‘sí’ al Pare”.

JORNADA DE LA VIDA CONSAGRADA AL SANTUARI DE FÀTIMA DE TÀRREGA

BISBAT SOLSONA | 3 de febrer, 2025

El diumenge 2 de l'actual tingué lloc la Jornada de la Vida Consagrada a la Unitat Pastoral Parroquial de Tàrraga al Santuari Diocesà de Fàtima, amb la presència del rector de Tàrraga, mossèn Xavier Romero, acompanyat de mossèn Joan Viladot i del P. carmelita Manel Bonilla. Hi participaren també les religioses pertanyents a les comunitats de les Germanes dels Pobres de Sant Pere Claver, Carmelites Missioneres, Família Vedruna, Família Carmelitana, i nombrosos laics.

En aquesta trobada, en la festa litúrgica de la Presentació del Senyor, es resaren les Vespres solemnes, quina celebració estigué presidida pel religiós carmelita responsable del Santuari dels Beats Carmelites de Tàrraga i la Mare de Déu del Carme, P. Manel Bonilla. L'altar del santuari estava embellit amb uns globus de colors com al·legories joioses del dia, amb el lema de la Jornada Mundial de la Vida consagrada, *Pelegrins sembradors d'Esperança*. En l'homilia, el Pare Bonilla assenyalà: “en aquesta jornada se'ns dona un missatge de consol i d'esperança”. Després els religiosos renovaren posats d'en peu la seva consagració, seguint el cant del Magnificat.

Com a final d'aquesta anyal jornada hi hagué la veneració de la Mare de Déu de Fàtima, mentre els reunits entonaven l'Ave de Fàtima. Per acabar es compartí un berenar de germanor a les dependències del Monestir de l'Amor Diví, en un ambient de plena convivència i fraternitat.

CELEBRACIÓ A GIRONA DE LA JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA

BISBAT GIRONA | 3 de febrer, 2025

«Els consagrats estem en camí amb tot el poble de Déu», va assenyalar el bisbe de Girona, fra Octavi Vilà, en la seva homilia de la missa amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. La celebració va tenir lloc ahir diumenge, 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor -la Candelera-, a l'església de Santa Susanna del Mercadal de Girona. Va presidir el bisbe i van concelebrar nous preveres vinculats a les comunitats presents a la nostra diòcesi.

La celebració es va iniciar amb una processó de les candeles i els cants litúrgics estaven centrats en el Jubileu. A l'inici de l'homilia, fra Octavi va recordar que en la butlla de convocatòria de l'Any Jubilar el papa Francesc escriu: «L'esperança troba en la Mare de Déu el seu testimoni més alt», una esperança que «no és planera, ja que esperar no és fàcil» i va recordar que «som peregrins en el camí de l'esperança, però no caminem sols, caminen en comunitat, no caminem ermament, caminem sembrant».

En adreçar-se als consagrats i consagrades, els va recordar que «estem en camí amb tot el poble de Déu, no recorrem un camí diferent al dels altres, però vivim la nostra vocació baptismal de forma diferent. Recorrem el camí de la fe, que sols potser un camí d'esperança». En la part final de la seva intervenció va dir que en la vocació a

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

la vida consagrada «hi trobem espases de dolor, no dir-ho seria enganyar-nos a nosaltres mateixos», i va cloure l'homilia amb aquestes paraules: «L'esperança ens fa capaços de viure en Crist que ens exhorta a caminar i a sembrar esperança».

Els consagrats i consagrades van renovar els seus compromisos vocacionals i, seguidament, es van situar, als peus de l'altar, rams d'olivera com a símbol de l'esperança de pau. En finalitzar la celebració es van repartir entre els fidels presents.

JUBILEU DE LA VIDA CONSAGRADA AMB UN PELEGRINATGE AL SANT CRIST DE BALAGUER

BISBAT D'URGELL | 3 de febrer, 2025

Una cinquantena de consagrats i consagrades de diferents indrets de l'Església d'Urgell van participar en la celebració de la XXIX Jornada Mundial de la Vida Consagrada que es va dur a terme, el diumenge 2 de febrer, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, presidida per Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, Bisbe Coadjutor d'Urgell, acompanyat pel Delegat de Vida Consagrada i Rector del Sant Crist, Mn. Joan Pujol. La Jornada, en aquest 2025, porta el lema "Pelegrins i sembradors d'Esperança" i ha volgut destacar la bellesa de les vocacions de les persones consagrades, una qualitat que neix de la llum que encomanen amb la seva acció entregada al Senyor i als altres. Justament, la celebració es va iniciar amb un petit pelegrinatge, des de la pineda adjacent al Santuari, on es va fer el ritus de benedicció i encesa de les candeles, presidit per Mons. Josep-Lluís, fins al temple del Sant Crist, i es va cloure amb un altre "pelegrinatge" fins el cambril del Sant Crist de Balaguer, després de la celebració eucarística solemne, en la que els religiosos i religioses i les Verges Consagrades que hi assistien van renovar els seus vots. La celebració de la Jornada anual se centra en les persones que, a través de la consagració, dediquen la seva vida a Crist i als germans. [Mons. Serrano, en la seva homilia](#), va posar en relleu com l'acte de lliurament als altres és també un motiu de joia i d'enriquiment humà. Va encoratjar els consagrats a viure amb la llibertat del qui entrega i no acumula, aprofundint la trobada amb l'altre.

DIA DE LA VIDA CONSAGRADA «PELEGRINS I SEMBRADORS D'ESPERANÇA»

CARMELITES DESCALÇOS | 31 de gener, 2025

Com cada any, des que el papa sant Joan Pau II l'any 1.997 va designar el 2 de febrer com a jornada de la Vida Consagrada, els consagrats, juntament amb moltes altres congregacions i Instituts, celebrem aquest dia perquè l'Església valori cada vegada més el testimoniatge de les persones consagrades i aquestes renovin allò que ha inspirat el seu lliurament al Senyor.

Enguany ho fem immersos en un temps de gràcia, el Jubileu 2.025 convocat pel papa Francesc, amb el lema: «*Pellegrins d'esperança*», perquè els consagrats, com tots els batejats, es reconeixen ciutadans de la ciutat celeste: cap a ella es dirigeixen i ella mateixa «és anticipada en la seva peregrinació» (Benet XVI, *Spe salvi*).

«*Que bonics són sobre les muntanyes els peus de qui porta notícies alegres!*» (cf. Is 52,7). Amb aquestes paraules del profeta Isaïes, volem situar-nos juntament amb tota l'Església sota el signe de l'esperança que no defrauda (cf. Rom 5,5) per convertir-nos en «pelegrins i sembradors d'esperança».

Contemplant el quadre dels dos ancians, Simeó i Anna, com ens recordava el papa Francesc, volem mirar amb «paciència en l'espera», amb els seus «cors «joves» vetllant» sense «rendir-se al derrotisme ni abandonar l'esperança», sinó amb sorpresa i admiració acollir al Salvador «en la novetat de la seva vinguda». Aquestes notes, ens recorden a tots nosaltres consagrats, la rica i generosa experiència de

molts germans/as els nostres consagrats, però alhora ens exhorten a la imitació humil, sana i radiant d'aquestes actituds i virtuts.

Una cosa essencial i fonamental en el consagrat és saber esperar en Déu per a no caure, com ens recorda el papa Francesc, en el «somni de l'esperit», viure adormits, «emmagatzemar l'esperança en els racons foscos de la decepció i la resignació», de manera que no ens afecti la paràlisi de la decepció i la desesperança. Aquella cosa que hem de saber descobrir o redescobrir tots nosaltres «pelegrins i sembradors d'esperança» enmig del poble de Déu.

Com escampar llavors d'esperança mentre peregrinem cap al regne de Déu que s'anticipa en el nostre camí? Entre les llavors que podem sembrar, ens fixarem en dues: la **nostra missió profètica i les noves relacions**.

Missió profètica. Quan el papa Francesc, va convocar l'Any de la Vida Consagrada (2015), ens convidava que enmig d'un panorama de dificultats que continuen essent presents avui: la disminució de les vocacions, l'envelliment, el relativisme, la irrellevància, justament aquí, entre tots aquests tràngols, que no són exclusius de la vida consagrada, aixequem la nostra esperança, que és fruit de la fe en el Senyor. Ja que l'esperança que es fonamenta en Déu no es basa en números o en l'obres.

Per això, no s'ha de cedir a les temptacions de la quantitat o eficàcia, ni confiar en les pròpies forces o atrinxerar-nos davant les febleses. Recordem el que el papa Benet ens deia fa uns anys, en un dia com avui, que: *«No us uniu als profetes de desventures que proclamen el final o el contrasentit de la vida consagrada a l'Església dels nostres dies; més aviat revestiu-vos de Jesucrist i porteu les armes de la llum —com exhorta sant Pau (cf. Rom 13,11-14)—, romanent desperts i vigilants»*.

Visquem desperts i vigilants, com el sentinella que evita adormir-se i la comoditat.

Relacions noves. Sempre hem de tenir al nostre costal llavors de relacions noves. Relacions generades i regenerades en la trobada amb Jesucrist. Saber descobrir i transmetre la mística de viure junts, de barrejar-se, trobar-se, ajudar-se, participar uns de la vida dels altres, fent realitat una veritable experiència de fraternitat.

Tot això és esperançador i les relacions noves que neixen de la trobada primordial amb el Senyor, ens permeten créixer en esperança a través de la nostra humanitat compartida. Així ens ho recorda la Butlla de convocatòria del Jubileu 2025, quan ens diu que mirar al futur amb esperança equival a tenir una visió de la vida amb entusiasme per a compartir amb l'altre (n. 9).

Seguint la glossa d'Hebreus que fa el papa Francesc en l'últim número de la Butlla *Spes senar confundit* (n. 25), per a ser «pelegrins i sembradors d'esperança», els consagrats acudeixen al Senyor i se senten «ancorats en l'esperança»;

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

poderosament estimulats a aferrar-se, amb tota l'Església, a "l'àncora de l'ànima", segura i ferma, que penetra més enllà del vel, on va entrar, com a precursor, per nosaltres, Jesús» (Heb 6,18-20). Feliç dia de la Jornada de la Vida Consagrada per a tots.

CONEIXEM JAUME GABARRÓ, 57 ANYS DE VIDA MONÀSTICA CISTERCENCA A SOLIUS

CATALUNYA RELIGIÓ | 2 de febrer, 2025

Just al costat del bullici turístic que es desplega vora Santa Cristina d'Aro, el [Monestir cistercenc de Santa Maria de Solius](#), en un petit llogarret prop de la frontera entre el Baix Empordà i el Gironès, s'erigeix en un bastió per a aquelles persones que cerquen el silenci i la pregària. Un matí de finals de gener -proper a la festivitat de Santa Agnès, que coincideix amb l'aniversari de la fundació del cenobi-, **Jaume Gabarró**, monjo cistercenc, ens convida, amb un somriure i els braços ben oberts, a compartir una jornada amb ell i els monjos que formen aquesta petita comunitat. En ocasió de la celebració de la Jornada Mundial per a la Vida Consagrada -que se celebra avui, diumenge 2 de febrer- recuperem els detalls d'aquesta trobada.

[Continua llegint aquí](#)

EL MONJO DE MONTSERRAT JORDI-AGUSTÍ PIQUÉ, NOU PRIOR CLAUSTRAL DE MONTECASSINO

CATALUNYA RELIGIÓ | 2 de febrer, 2025

L'Arxiabadi Luca Fallica de Montecassino ha nomenat **Jordi-Agustí Piqué i Collado** com a nou prior claustral de l'Arxiabadia el passat 30 de gener. Aquest nomenament ha suposat un nou reconeixement a la trajectòria i dedicació d'un dels membres més antics de la comunitat anselmiana.

[Continua llegint aquí](#)

JANNETH COLINDRES: “LA PLENA CONFIANÇA EN EL SENYOR ENS FA PELEGRINS DE L’ESPERANÇA”

CATALUNYA CRISTIANA | 31 de gener, 2025

Janneth Colindres és nascuda a Nicaragua. Té estudis en magisteri i ciències religioses i s’ha dedicat a l’educació. És germana caputxina de la Mare del Diví Pastor des de l’any 2003. Actualment, és mestra d’educació primària i titular de l’escola Mare del Diví Pastor Assís a Premià de Mar, a més de ser responsable de l’àmbit de Pastoral de les escoles Mare del Diví Pastor.

Cada any, el 2 de febrer se celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Com viu aquesta jornada?

[Continua llegint aquí](#)

ENTREVISTA A LA GNA. ISABEL GÓRRIZ MORENO, D.E.I.C.

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 2 de febrer, 2025

Aquest diumenge, l'Església celebra la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Els religiosos i religioses de la nostra arxidiòcesi ho celebraran aquest matí en el marc de l'eucaristia en honor de la Mare de Déu de la Candela que tindrà lloc a la Parròquia de Sant Joan Baptista de Valls, durant la qual renovaran els seus vots. A Tarragona hi ha més de dos-cents membres dels diferents instituts de vida consagrada i societats de vida apostòlica, així com un grup de membres de la vida eremítica. Per parlar d'aquesta realitat, avui conversem amb la **delegada diocesana per a la vida consagrada, la Gna. Isabel Górriz, d.e.i.c.**

Què és el que més us vincula, a les diferents comunitats?

Jo penso que les trobades que fem, tant d'esbarjo com de recessos, ens vinculen molt. El fet de conèixer-nos molt més els uns als altres, compartir els nostres carismes, les nostres limitacions, debilitats i fortaleces, tot el que vivim, com ho vivim, la realitat que tenim, que cada comunitat és molt diferent. Això és el que, quan em van encomanar aquesta responsabilitat, em vaig plantejar com a objectiu: conèixer-nos i crear lligams entre els religiosos i religioses de diferents carismes.

Quines són les dificultats o necessitats que teniu les comunitats?
Ara mateix la gran dificultat és l'edat. Les comunitats estan cada vegada més

envellides i això és una gran limitació. Tot i això, mirem de fer les trobades sempre en diferents llocs, per a facilitar-ne la participació.

La davallada de vocacions obliga a fer un replegament de les comunitats.

No hi ha vocacions i això és un gran problema. A la vida con templativa o eremítica encara n'hi ha alguna, però a la vida activa menys. Creiem que el compromís dels joves no és per a tota la vida, són compromisos temporals i, per tant, no són per a aquesta crida. És un problema general amb el compromís.

És molt important que la diversitat de carismes no es perdi. Com es pot solucionar?

Crec que amb l'ajuda dels laics que comparteixen el mateix carisma que nosaltres. És a dir, els laics dominics, claretians o carmelites poden estar igual de compromesos que nosaltres i ens poden ajudar molt a fer que aquests carismes siguin presents a l'Església. És una llàstima quan una comunitat tanca, perquè perdem un carisma per a la nostra Església de Tarragona, aquest carisma que els religiosos i religioses porten cuidant gent gran, infants o en els centres d'acció social. Per això són importants les comunitats de laics que creuen molt en el carisma i, entre tots, germans i germanes i laics, ens hem d'acompanyar, formar i lluitar, i tenir molt clar quin és l'horitzó i el carisma.

Com ho viviu en el cas de la Fundació Educativa Dominiques de l'Ensenyament?

En el cas del col·legi de Tarragona, treballem molt amb l'equip directiu en la formació de noves incorporacions en el carisma, apostant per una pastoral que acompanya, que cuida, que se senti formada en el carisma i com a cristians.

Què és el que li dóna més vida?

Des de sempre, quan em van destinar a Tarragona, el que em dóna vida és la joventut, i per això sempre intento acompanyar grups de joves i estar en algunes classes amb adolescents i joves.

Com va sentir la vocació?

Va sorgir arran de les germanes dominiques d'Aranda de Duero, d'on sóc jo, que per a mi van ser un referent. Jo mateixa em vaig preguntar «i per què no?». Veia aquelles dones tan contentes que per a mi eren un interrogant, i vaig començar a parlar amb una d'elles i a poc a poc em va fer l'acompanyament vocacional.

Per què val la pena seguir amb l'opció de vida que va escollir l'any 1988?

En primer lloc, perquè experimento que Déu m'estima, i aquesta estimació no és només per a mi, és per a donar-la. Llavors, si estic amb l'altre és perquè Déu està

en mi i jo ho vull com partir amb la resta de gent, portant la Bona Notícia, treballant en equip des d'uns valors, uns principis i una vocació. Això és el que em fa feliç. La meva fe ha anat evolucionant gràcies a les persones que t'acompanyen i que et fan descobrir com ets, com has de millorar. També dedicant moltes hores a la pregària, a tenir un espai per a tu i per a Déu. La meva fe s'ha anat formant gràcies a la gent i a Déu, perquè per a mi això és el gran tresor de la meva vida i no es pot amagar.

Què diria a algú que està en procés de discerniment?

Sobretot que busqui un bon acompanyant per a discernir la vocació. Després, cal que tingui aquestes estones de pregària, de silenci i de deixar-se portar per l'Esperit. A vegades, l'Esperit ens parla, però hem de donar-li temps per a poder-lo escoltar.

IQS FA UNA CRIDA INTERNACIONAL A INVESTIGADORS EN TEOLOGIA

JESUÏTES | 31 de gener, 2025

Des del mes de gener del present 2025, és oberta a IQS una [invitació](#) a investigadors internacionals en teologia. L'oferta consisteix en una estada finançada per IQS, d'entre 3 i 6 mesos, per a desenvolupar un projecte personal de recerca en l'àmbit de la teologia. La proposta ha estat engegada en col·laboració amb la plataforma apostòlica de Catalunya, Cristianisme i Justícia, ESADE, UNIJES i la Red Kircher, i té com a objectiu enfortir la presència de la reflexió teològica dins l'ecosistema d'ensenyament superior dels jesuïtes a Barcelona.

Així, les tres àrees de recerca de la proposta actualitzen l'apostolat intel·lectual clàssic -sobretot en el camp de la teologia fonamental- dels jesuïtes a Catalunya. Es proposen les àrees següents, totes en interacció amb la Teologia: Ciència, tecnologia i sostenibilitat; Fe i justícia; Secularització i espiritualitat. Amb això es vol promocionar el diàleg entre la teologia, la filosofia i l'espiritualitat amb els reptes contemporanis del món actual.

Per als investigadors, l'atractiu de l'oferta resideix en els recursos valuosos per a l'estudi teològic que estan disponibles a la xarxa UNIJES, amb facultats de teologia a Deusto, la Universitat Pontifícia Comillas i la Universitat Loyola, a més de la Biblioteca Borja -l'antiga biblioteca de filosofia i teologia dels jesuïtes a Barcelona-,

14 de febrer, 2025	HOREB 633	
--------------------	---------------------	---

i la biblioteca teològica de Sant Pacià, del Seminari de Barcelona. IQS, i l'entorn d'educació superior de la Companyia de Jesús a Catalunya es beneficiaran amb aquesta proposta, a l'investigador de la qual es demanarà que imparteixi xerrades i seminaris de la seva especialitat tant per als investigadors de les facultats de Barcelona com per al públic general.

Amb aquesta proposta, IQS vol apropar de nou el món de la recerca científica i la teologia, propi dels seus orígens fundacionals. S'obre un camp d'activitat que s'anirà desplegant els propers anys amb noves iniciatives.

Tota la informació es pot consultar a: <https://theology.iqs.url.edu/>

VI TROBADA DE VEDRUNES VIFI: UNINT LLAÇOS I MIRANT EL FUTUR

VEDRUNES| 29 de gener, 2025

El 18 de gener, les germanes més joves de la congregació van participar a la VI trobada virtual, una reunió que va reunir representants dels quatre continents. La jornada va comptar amb la valuosa presència de Dedé, enllaç de l'Equip General, la participació del qual va ser clau per enfortir els vincles i el sentit de pertinença a la família Vedruna. Aquesta trobada va estar marcada per diversos moments que van contribuir a estrènyer els llaços entre les participants i a enfortir el sentit de pertinença a la família Vedruna.

La trobada va estar precedida per reunions a cada província o delegació, on les germanes van reflexionar, juntament amb els Equips Provincials, sobre les propostes de l'Equip General per al camí de Vedruna Internacional, Família Interconnectada (VIFI).

Durant l'esdeveniment, es van viure moments profunds i bonics d'espiritualitat, guiats pel document capítular *Nacer de Nuevo* (NdN). Es va rebre tot el grup amb afecte, prestant especial atenció a les germanes que hi participaven per primera vegada. A més, es va acomiadar amb gratitud a les germanes que van oferir el seu servei a la Comissió de VIFI durant els darrers anys, i es va donar una càlida benvinguda a les noves integrants de l'equip.

Un dels punts més destacats va ser la reflexió col·lectiva al voltant de dues preguntes essencials:

1. **Com hem viscut el camí de VIFI a la nostra província/delegació i a la congregació fins ara?**
2. **A què ens sentim trucades com a Vida Religiosa Vedruna davant les propostes del document capitular NdN?**

Les respostes compartides van ser molt boniques i van evidenciar una gran harmonia, amb coincidències en somnis, desafiaments i desig d'enfortir l'espiritualitat, les relacions fraterne, la cura integral de la casa comuna i el compromís amb les persones més necessitades. Així mateix, es va manifestar interès per conèixer més sobre la missió Vedruna en els diferents contextos.

El tancament de la trobada va estar marcat per la intervenció de la germana general, María Teresa, que va destacar els punts més significatius del reflexionat, compartint ensenyaments plens de saviesa i esperança per al camí futur. Va ser fonamental la participació de les traductores, Justí, Carme i Mitsue, per al bon desenvolupament de la reunió. Finalment, la trobada va concloure amb paraules d'agraïment a Déu, Joaquina i cada germana present, segellant una jornada d'unió i compromís.

multidisciplinari "Àgora", amb una capacitat prevista de 97 persones ateses. S'hi oferiran serveis de salut mental que complementaran l'oferta actualment existent

L'ALEGRIA DE COMPARTIR, LA FORÇA DE LA COMUNIÓ

Dicasterio para los Institutos de Vida Consagrada y las Sociedades de Vida Apostólica | 27 de gener, 2025

Diàleg, comunió i projectes compartits van caracteritzar una sèrie de trobades que van tenir lloc la setmana passada. El dilluns 20 de gener, en el nostre Dicasteri, S.E. Card. Ángel Fernández Artime, S.D.B., Pro-Prefecte; la Gna. Carmen Ros Nortes, N.S.C., i el Pare Aitor Jiménez Echave, C.M.F., Sotssecretaris, juntament amb la Dra. Daniela Leggio, Cap d'Oficina, van tenir l'oportunitat de compartir idees i projectes per a la formació en la vida consagrada amb la Gna. Jane Wakahiu, LSOSF, Vicepresidenta Associada, Operacions Programàtiques i Responsable de la Hilton Foundation's Catholic Sisters, acompanyada per les seves col·laboradores Angelique Mutombo, Hortensia del Villa i Sabrina Wong.

La Fundació Hilton, que dóna suport a projectes de comunitats religioses femenines per a ajudar-les en la seva missió de sembrar esperança i promoure la dignitat humana, la pau i la justícia, ha contribuït en els últims anys a la realització d'alguns projectes del Dicasteri, com el curs de formació e-Studium, conferències i viatges internacionals. Durant el diàleg, els representants del Dicasteri van agrair a la Fundació per la fructífera col·laboració, pensant també en futurs projectes.

El 23 de gener, la Dra. Daniela Leggio, Cap d'Oficina, i la Dra. Vittoria Terenzi, Oficial del Dicasteri, van participar en un esdeveniment organitzat pel Dicasteri per a la

Comunicació i la Fundació Hilton, que va tenir lloc a la Biblioteca Apostòlica Vaticana.

Weaving communion through communication va ser el tema de la trobada, que va reunir religiosos, professionals i operadors de la comunicació de tot el món.

Realitzat en el context del Jubileu del món de la Comunicació, l'esdeveniment va oferir l'oportunitat de compartir experiències i reflexions sobre com comunicar esperança en l'entorn mediàtic contemporani. Es va tractar d'una jornada intensa que va concloure amb l'intercanvi dels dons rebuts i una reflexió sobre les accions a emprendre perquè la vida consagrada pugui estar cada vegada més al servei de l'Església, anunciant al món la Bona Notícia de l'Evangelí.

VISITA DE UN CARDENAL CAPUTXÍ

CAPUTXINS | 26 de gener, 2025

El Cardenal emèrit de Boston, el caputxí fra Sean O'Malley, ha estat a Barcelona predicant exercicis espirituals als capellans del bisbat. Abans de començar els dies de recés, ens va visitar al convent de Pompeia, on va ser rebut per uns quants frares de Pompeia mateix, de Sarrià i d'Arenys.

RELLEU AL SANTUARI DE PUIGGRACIÓS

SANTUARI DE PUIGGRACIÓS | 14 de gener, 2025

Des de dijous 30 de gener el Santuari de Puiggraciós compta amb una nova monja benedictina. Es tracta de la germana Rosa María de la Parra, natural de l'Aragó, forma part de la comunitat de Sant Pere de les Puel·les des de fa més de 25 anys. La seva arribada a Puiggraciós es deu a l'elecció de la germana Roser Caminal, que fins ara s'estava a Puiggraciós, com a nova Priora Administradora del monestir barceloní. Per donar continuïtat doncs a la presència benedictina al Santuari, la germana Rosa María se suma a Maria Teresa Botey en l'atenció espiritual del Santuari a partir d'ara perquè Roser Caminal es traslladarà a Barcelona.

Seguint aquest compromís del Monestir de Sant Pere de les Puel·les amb Puiggraciós, el proper dilluns 10 de febrer, dia de Santa Escolàstica, patrona de les monges benedictines, tindrà lloc una missa (11.30) presidida pel Bisbe de Terrassa Salvador Cristau.

En acabar, se signarà el nou conveni de col·laboració entre el monestir i el Bisbat que segella i dona continuïtat a la presència benedictina a Puiggraciós.

Foto Puiggraciós: d'esquerra a dreta, les monges M.Teresa Botey, Rosa María de la Parra i Roser Caminal.

L'ESCOLA PIA ASSUMIRÀ L'ACTIVITAT DE LES ESCOLES DE LA MARE DEL DIVÍ PASTOR D'IGUALADA

CATALUNYA CRISTIANA | 30 de gener, 2025

Per causa de la inviabilitat econòmica, la Congregació de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor (MDP) ha anunciat que a partir de l'1 de setembre del 2025 l'[Escola Pia](#) assumirà el seu projecte educatiu de les Escoles MDP d'Igualada. Com ha explicat en un comunicat l'actual entitat titular, aquesta difícil decisió s'ha pres amb el convenciment que d'aquesta manera es garanteix el futur professional de les persones que actualment treballen al centre i, s'assegura un bon projecte educatiu per al seu alumnat i famílies". No obstant això, la comunitat també ha recordat que mantindrà el seu vincle amb Igualada, ja que continuarà a la seu del carrer Sant Josep, núm. 10.

[Continua llegint aquí](#)

FORMACIÓ

“QUARESMA: L’ALEGRIA DE CAMINAR VERS LA PASQUA”

Continuem amb el nostre Recés en línia. Ens centrem en la Quaresma-Pasqua com a camí que ens porta a la Celebració de la gran festa dels cristians: LA PASQUA. El tema és prou suggerent.

Pròxima la Pasqua, Natàlia ens ajudarà a aprofundir-la i viure-la amb un sentit d’esperança i d’alegria en Crist Ressuscitat que fa noves totes les coses.

DISTRIBUCIÓ DEL TEMPS

10’15h – Pregària
10’30h – Xerrada
11’30h – Descans. Silenci personal
12h – Meditació pautaada / Diàleg
13h – Conclusió

Data: 29 de Març (10:15 - 13 h)

DATA LÍMIT: 26 de Març

INSCRIPCIÓ I PAGAMENT

Correu a olga.sanchez@confer.es: fotocòpia de la transferència.

12 € (Abonament individual)

22€ (Abonament de Comunitat)

Transferència: “la Caixa” IBAN: ES 37 2100 3040
0622 0034 0826 (Indiqueu nom i cognom de l’inscrit o comunitat inscrita)

GNA. NATÀLIA ALDANA

Benedictina del Monestir de Sant Benet de Montserrat

**CONSULTA LA BIOGRAFIA
I INFORMACIÓ DEL RECÉS**

[AQUÍ](#)

L'URC PEREGRINA A MONTSERRAT

TROBADA DE LA VIDA
CONSAGRADA AMB MOTIU
DEL MIL·LENARI

15 MARÇ, 2025

11h

Missa Conventual

12h

Reflexió amb el Pare
Abat, Manel Gasch

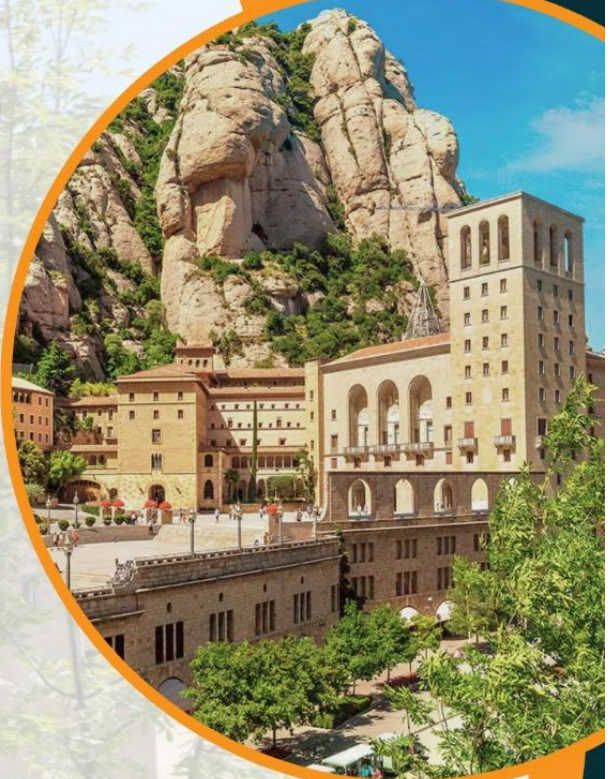
13:30 h

Dinar

16h

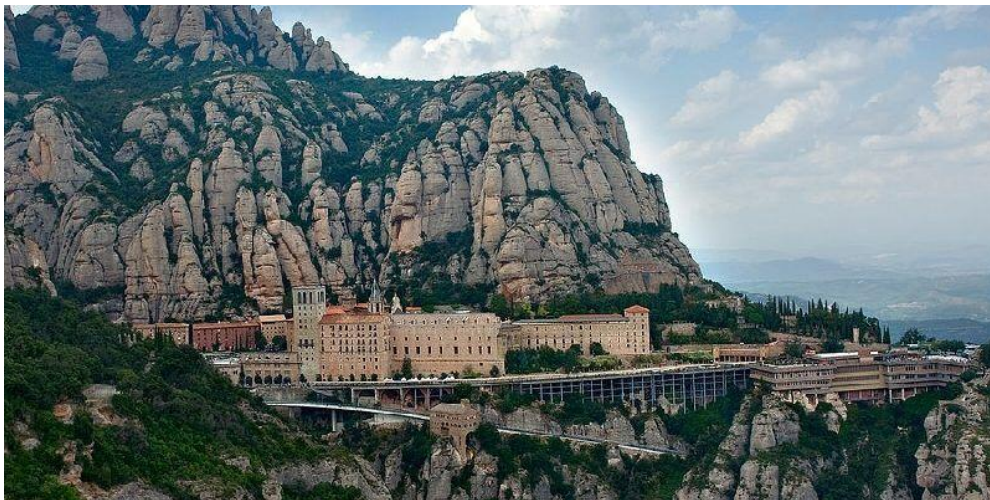
Visita a l'exposició del Mil·lenari i
de l'Espai immersiu

Més informació: urc.secretaria@confer.es

ORA
LEGE
LABORA
REGE TE IPSUM
IN COMMUNITATE
M
MONTSERRAT (HOREB) MIL·LENARI

 RECULL DE PREMSALA CIUTAT Valls protagonista dels actes del Mil·lenari
de la Fundació de l'Abadia de Montserrat

LA CIUTAT | 29 de gener, 2025

Els actes tindran lloc el pròxim 9 de febrer a l'interior i exterior de l'abadia. **La ciutat de Valls** i les seves tradicions populars seran protagonistes destacats de la commemoració aquest any 2025 del **Mil·lenari de la Fundació de l'Abadia de Montserrat**. El proper **9 de febrer**, just el diumenge següent a la festivitat de la Mare de Déu de la Candela, l'històric monestir viurà una jornada que serà plenament vallenca amb l'Àliga, els Gegants i els Nans de la Ciutat portats per la Unió Anelles de la Flama, així com els castellers i castelleres de la Colla Joves Xiquets de Valls i la Colla Vella dels Xiquets de Valls.

[Continua llegint aquí](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat